

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ผลกระทบจากการเปิดการค้าเสรีต่อการส่งออกยางพารา
ของประเทศไทยไปสาธารณรัฐประชาชนจีน

ผู้เขียน

นางสาวรารวรรณ ปัญญาณะ

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รศ.ดร.กาญจนา โชคถาวร

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

อ.ดร.กัญญ์สุดา นิ่มอนุสรณ์กุล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงโครงสร้างตลาดยางพาราของไทยไปยังประเทศจีนและศึกษาปัจจัยกำหนดการส่งออกยางพาราของประเทศไทยไปยังประเทศจีนและผลกระทบจากการเปิดการค้าเสรีระหว่างประเทศไทยและประเทศจีนต่อการส่งออกยางพาราของประเทศไทยไปประเทศจีนตามวิธีการหาความสัมพันธ์ระยะสั้นและระยะยาวของ Johansen and Juselius และวิธีของ Engle and Granger โดยการศึกษาใช้ข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 – ไตรมาสที่ 4 พ.ศ. 2554 รวมทั้งหมด 44 ไตรมาส

การศึกษาโครงสร้างตลาดยางพาราของประเทศไทย ปัจจุบันประเทศไทยสามารถส่งออกยางพาราได้เป็นอันดับหนึ่งของโลก โดยในปีพ.ศ. 2545-พ.ศ. 2555 ประเทศไทยเป็นผู้ส่งออกยางพาราสูงที่สุด รองลงมาคือ ประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซีย ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกยางพาราในปัจจุบัน ประเทศไทยมีปริมาณส่งออกยางพารา จำนวน 1.70 ล้านตัน ซึ่งมีมูลค่าสูงเป็นอันดับหนึ่งในบรรดาลินค้าที่ส่งออกไปยังประเทศจีนและฮ่องกง รองลงมาคือ ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลังและสินค้าประเภทผลไม้สดแช่เย็น แช่แข็ง และแห้งตามลำดับ

ผลจากการทดสอบความนิ่ง (Unit Root) ด้วยวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) test ของข้อมูลทุกตัวแปรซึ่งอยู่ในรูปลอการิทึม มีลักษณะนิ่ง (Stationary) ที่ Order of Integration เป็น I(1) และผลการทดสอบ Cointegration ตามแนวคิดของ Johansen and Juselius พบว่า กลุ่มตัวแปร

ที่ใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์กันในระยะยาวโดยมีรูปแบบความสัมพันธ์ 2 รูปแบบ โดยมูลค่าการส่งออกยางพาราจากประเทศไทยไปยังประเทศจีนนั้นขึ้นอยู่กับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจีนดัชนีอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก และอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทยต่อประเทศจีนในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ผลการประมาณแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรชันก็มีการปรับตัวในระยะสั้นด้วย และผลการทดสอบตามแนวคิดของ Engle and Granger โดยการประมาณค่าสมการถดถอย (regression equation) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (OLS) พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อการส่งออกยางพาราของประเทศไทยไปยังประเทศจีน คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจีน และดัชนีอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก ในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์โดยแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรชันก็มีการปรับตัวในระยะสั้นเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวด้วยส่วนการเปิดเขตการค้าเสรีระหว่างประเทศไทยและประเทศจีนนั้น พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกยางพาราจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน ทั้งนี้เนื่องมาจากยางพาราถูกกำหนดให้อยู่ในกลุ่มสินค้าอ่อนไหวและจะมีผลนอกปีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

Independent Study Title The Effects of the Free Trade Agreement on Rubber
Export from Thailand to The People's Republic of China

Author Miss Varawan Panyana

Degree Master of Economics

Independent Study Advisory Committee

Assoc. Prof. Kanchana Chokethaworn Advisor

Lect. Dr. Kunsuda Nimanusornkul Co-advisor

ABSTRACT

The purposes of this study are to study the structure of Thailand's rubber market, the determinants on rubber export from Thailand to The People's Republic of China, and the effects of the Free Trade Agreement on rubber export from Thailand to The People's Republic of China by analyzing short-term and long-term relationship based on the model of Johansen and Juselius and the model of Engle and Granger. This study collected quarterly data from 2001 to 2011 covering 44 observations.

In regards to the present study of Thailand's rubber market structure, Thailand was the world's largest rubber exporter from 2001-2012, Thailand was the largest exporter of natural rubber, followed by Indonesia and Malaysia, respectively. The volume of exported rubber products from Thailand is currently 1.70 million tons, annually rubber was one of the high-value products delivered to China and Hong Kong followed by cassava products, frozen and dried fruits, respectively.

The unit roots test of Augmented Dickey-fuller (ADF) indicated all sets of data were stationary at Order of Integration I(1). The investigation using Cointegration as Johansen and Juselius model found that all variables were long-run relative into two forms. The value of

exported rubber products from Thailand to The People's Republic of China depended on China's Gross Domestic Product, the index of manufacturing rubber and plastic, and Thailand's exchange rate with China. In the same direction at a significance of 0.01, the estimated coefficients from the application of the Error Correction Model led to short-run adjustment and the estimation of the regression equation based on the model of Engle and Granger by the least squares method (OLS) found that the variables affecting export of rubber products from Thailand to The People's Republic of China were China's Gross Domestic Product and the index of manufacturing rubber and plastic. At the same significance of 0.01, the estimated coefficients from the application of the Error Correction Model imply the adaptation from short-run adjustment process to long-run equilibrium. As for the Free Trade between Thailand and The People's Republic of China, it was found that the variables of Thailand's exported rubber products to The People's Republic of China had no implication due to the fact that rubber products were specified in the group of sensitive track and were not in the year of data analysis.